Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0265

(mr. I.M. Bilderbeek, voorzitter, A.H.J. Alfrink, mr. R. Imhof, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	25 maart 2024
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. De consument maakt bezwaar tegen de door de bank bij zijn Flexibel Krediet en zijn Privélimiet geplaatste (negatieve) registraties in het CKI. Hij vordert primair wijziging van de werkelijke einddatum naar de datum van de verjaring en subsidiair verwijdering van de registraties op grond van een belangenafweging. De commissie oordeelt dat de vordering niet is verjaard en dat de werkelijke einddatum van de registraties correct is. Aangezien de bank met betrekking tot de Privélimiet niet heeft aangetoond dat de vordering is opgeëist dient de bank de bijzonderheidscode 2 te verwijderen. Ook heeft de commissie een belangenafweging gemaakt tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Naar het oordeel van de commissie weegt het belang van de bank bij handhaving van de registraties op dit moment zwaarder dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de aanvullende repliek van de consument en 6) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 7 maart 2024. Op de hoorzitting was de consument aanwezig. Namens de bank waren aanwezig: de heer [naam 1], Adviseur Klachtenmanagement, en mevrouw mr. [naam 2], Legal Counsel.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft in 2005 een Flexibel Krediet met een limiet van € 32.500,- (hierna: Flexibel Krediet) afgesloten bij de bank. Ook heeft de consument een Privélimiet Plus van € 1.000,- (hierna: Privélimiet) afgesloten bij de bank. Het Flexibel Krediet en de Privélimiet zullen hierna gezamenlijk worden aanduidend met 'kredieten'.

2.2 Rond 2007/2008 heeft de consument een belastingcontrole gehad; volgens de Belastingdienst had de consument een belastingschuld van € 300.000,-. In verband hiermee heeft de Belastingdienst beslag gelegd op onder andere de privé- en zakelijke rekeningen van de consument.

2.3 Vanwege niet nakoming van de betalingsverplichtingen uit hoofde van het Flexibel Krediet heeft de bank op 30 september 2008 een achterstandscodering A in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van de Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) geplaatst. Ook is het Flexibel Krediet per brieven van 3 en 28 oktober 2008 opgeëist en heeft de bank op 6 november 2008 een bijzonderheidscode 2 in het CKI geplaatst. In 2011 heeft de bank de vordering tussentijds afgeboekt en daarom op 27 juni 2011 een bijzonderheidscode 3 in het CKI geregistreerd.

2.4 Vanwege niet nakoming van de betalingsverplichtingen uit hoofde van de Privélimiet heeft de bank op 10 december 2009 een achterstandscodering A in het CKI geplaatst. De bank heeft op 14 december 2009 een bijzonderheidscode 2 in het CKI geplaatst. In 2011 heeft de bank de vordering tussentijds afgeboekt en daarom op 23 juni 2011 een bijzonderheidscode 3 in het CKI geregistreerd.

2.5 Daarnaast heeft de bank op 7 oktober 2009 een BKR-registratie met betrekking tot 'overige financiële verplichtingen' (hierna: RO) in het CKI geregistreerd. Die registratie bestaat uit een achterstandscodering A en de bijzonderheidscodes 2, 3 en 4.

2.6 Tussen 2008 en 2011 is enkele keren contact geweest tussen het door de bank ingeschakelde incassobureau en de consument inzake de kredieten. In mei 2011 heeft de deurwaarder het dossier (voorlopig) gesloten omdat de consument niet reageerde en er geen verhaalsmogelijkheden bleken te zijn. In februari 2014 heeft het incassobureau vernomen dat de consument failliet was verklaard. De vordering van de bank ad € 37.911,04 is door de bank bij de curator ingediend en door de curator op de lijst van voorlopig erkende concurrente crediteuren geplaatst. Begin 2017 is het faillissement opgeheven wegens de toestand van de boedel. Op 15 mei 2017 heeft de bank de consument een brief gestuurd, waarin zij duidelijk heeft gemaakt dat de opheffing van het faillissement niet betekent dat de consument van zijn betalingsverplichtingen is ontheven en verzoekt zij om betaling van € 40.847,05.

2.7 De bank heeft op 17 augustus 2017, 24 april 2018, 9 april 2019 en 24 maart 2020 brieven naar de consument gestuurd waarin zij om betaling van de openstaande schuld heeft verzocht. In 2022 heeft de bank besloten om haar vordering op de consument (ruim € 40.000,-) uit hoofde van de kredieten (definitief) af te boeken. Hierop heeft zij bij de drie BKR-registraties een werkelijke einddatum (28 juni 2022) geregistreerd. De registraties zijn vanaf de werkelijke einddatum nog vijf jaar zichtbaar in het CKI.

2.8 In maart 2023 heeft de consument een verzoek tot verwijdering van de BKR-registraties bij de bank ingediend en zich beroepen op verjaring van de vordering. De bank heeft dit verzoek afgewezen. Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht in oktober 2023 bij Kifid heeft ingediend.

2.9 Tijdens de procedure bij Kifid heeft de bank de achterstandscodering bij het Flexibel Krediet verwijderd. Ook heeft zij bij het Flexibel Krediet en de Privélimiet de datum van de bijzonderheidscode 3 gewijzigd in de datum waarop de bank haar vordering definitief heeft afgeboekt (28 juni 2022). De BKR-registratie van het RO is door de bank volledig verwijderd.

De klacht en vordering

2.10 De consument vordert verwijdering van de negatieve registraties uit het CKI althans verkorting van de registratieduur.

2.11 Ten eerste stelt de consument dat de vordering van de bank uit hoofde van de kredieten al in november 2016 is verjaard. De bank dient daarom 23 november 2016 in plaats van 28 juni 2022 als werkelijke einddatum in het CKI te registeren, waarmee de vijfjaarstermijn inmiddels is verstreken en de bank de coderingen dient te verwijderen.

2.12 Ten tweede stelt de consument dat de registraties een onevenredige grote inbreuk maken op zijn persoonlijke levenssfeer en dat deze disproportioneel zijn. De consument voert daartoe het volgende aan:

- De betalingsproblemen zijn ontstaan als gevolg van een belastingcontrole in 2008 en een daaropvolgend geschil met de Belastingdienst; volgens de Belastingdienst was de consument een bedrag van € 300.000,- verschuldigd. De Belastingdienst had in verband hiermee ook beslag gelegd op de privé- en zakelijke rekeningen van de consument. Door de crisis in 2008, het faillissement van twee opdrachtnemers en de beslaglegging kon de consument niet meer aan zijn betalingsverplichtingen tegenover de bank voldoen. De consument heeft vijf jaar tegen de Belastingdienst geprocedeerd. Uiteindelijk is hij in het gelijk gesteld en moest de consument € 60.000,- in plaats van € 300.000,- aan de Belastingdienst betalen. De schulden en de achterstanden waren toen echter zo hoog, dat de consument in 2014 failliet werd verklaard. Ook is de woning van de consument met een enorme restschuld verkocht; hij heeft die woning van de koper kunnen huren.

Achteraf is gebleken dat de gegevens van de vrouw van de consument in de Fraude Signalering Voorziening (FSV) van de Belastingdienst stonden en dat de Belastingdienst nog onderzoekt of zij gedupeerde is. Het is momenteel nog niet duidelijk of de gegevens van de consument ook in de FSV stonden.
- De consument huurt thans een woning. Hij is nu 52 jaar en hij wil voor zijn 57e een woning kopen. Door de BKR-registraties is het voor de consument nu echter onmogelijk om een hypothecaire geldlening af te sluiten. Maar omdat de vijfjaarstermijn pas in 2027 afloopt, wordt het zeer krap om nog voor zijn 57e een hypothecaire geldlening te regelen. Daarnaast wordt het door de stijgende huizenprijzen ook steeds moeilijker om een woning te kopen. Ook heeft de consument door de ellende geen pensioen kunnen opbouwen.
- De consument heeft thans een gezond bedrijf, dat hij zonder enige vorm van krediet heeft opgestart. 2020 en 2021 waren topjaren. Daarnaast wil hij zich gaan inkopen in een onderneming, maar door de negatieve BKR-registraties gaat dat niet.
- De consument heeft al die jaren geen contact opgenomen met de bank over de schuld omdat de consument geen geld had. Hij zag door de bomen het bos niet meer.
- De betalingsproblemen zijn 15 jaar geleden ontstaan. De consument en zijn gezin zijn eindelijk weer op adem gekomen. Hij wil het verleden achter zich laten en weer vooruit kunnen kijken.

Het verweer

2.13 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 Deze zaak draait om de vraag of de bank de BKR-registraties moet (laten) verwijderen uit het CKI. De commissie komt tot het oordeel dat de bank de bijzonderheidscode 2 bij de Privélimiet dient te verwijderen en voor het overige de BKR-registraties niet hoeft te (laten) verwijderen. Zij licht dat hieronder toe.

Verjaring

3.2 Niet in geschil is dat partijen het Flexibel Krediet en de Privélimiet zijn aangegaan. Dat rechtvaardigt de registratie van deze overeenkomsten in het CKI. Ook is tussen partijen op zichzelf niet in geschil dat de negatieve registraties door de bank terecht zijn geplaatst.

3.3 De consument meent echter – naar de commissie begrijpt – dat de registraties dienen te worden verwijderd, omdat de vordering al in november 2016 is verjaard en de bank de datum van verjaring (23 november 2016) als de werkelijke einddatum had moeten registreren. Daarmee is de bewaartermijn van vijf jaar inmiddels verstreken en dienen de registraties in het CKI te worden verwijderd.

3.4 De bank heeft in dit kader aangevoerd dat een beroep op verjaring geen terugwerkende kracht heeft. Volgens de bank zou de werkelijke einddatum geplaatst moeten worden per de datum waarop de consument een geslaagd beroep op verjaring heeft gedaan, in dit geval 31 maart 2023. De bank heeft haar dossiers inzake haar vorderingen op de consument echter al op 28 juni 2022 afgewikkeld en die datum als werkelijke einddatum geregistreerd in het CKI. Feitelijk gezien is die einddatum dus technisch gezien niet juist, maar omdat dit niet in het nadeel is van de consument, heeft de bank besloten om de werkelijke einddatum niet te wijzigen naar 31 maart 2023.

3.5 De commissie is van oordeel dat de consument geen geslaagd beroep op verjaring toekomt. In 2014 heeft de bank via haar incassobureau haar vordering schriftelijk ingediend bij de curator en de curator heeft de ontvangst daarvan bevestigd door plaatsing op de lijst van voorlopig erkende crediteuren. Daarmee heeft de bank de verjaring in ieder geval in 2014 gestuit. Omdat de bank ook daarna in 2017, 2018, 2019 en 2020 de consument heeft aangeschreven en de verjaring daarmee heeft gestuit, is naar het oordeel van de commissie geen sprake van verjaring. Het klachtonderdeel is daarom ongegrond.

De bijzonderheidscode 2 bij de Privélimiet

3.6 De bank heeft met betrekking tot de Privélimiet op 14 december 2009 een code 2 geregistreerd. In haar verweer stelt de bank de opeisingsbrief niet meer in de administratie te kunnen vinden, maar dat voor het registeren van een code 2 geen vooraankondiging is vereist. Het is op zich juist dat geen vooraankondiging is vereist, maar de bank dient wel aan te tonen dat er daadwerkelijk is opgeëist. Nu de bank dat niet kan dient de bijzonderheids-code 2 bij de Privélimiet te worden verwijderd.

Juridisch kader van de belangenafweging

3.7 Nu de commissie van oordeel is dat de registraties van de kredieten, met uitzondering van de code 2 bij de Privélimiet, technisch juist zijn en aanpassing van de werkelijke einddatum van deze registraties in zoverre niet gerechtvaardigd is, dient de commissie op grond van een belangenafweging te beoordelen of de registraties dienen te worden verwijderd.

3.8 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van de BKR-registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.9 De BKR-registraties houden een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in, zoals bedoeld in artikel 4 lid 1 en 2 AVG. De bank is daarbij de verwerkings-verantwoordelijke.

Verwerking van persoonsgegevens is alleen toegestaan als voldaan is aan een van de voorwaarden uit artikel 6 lid 1 AVG. BKR-registraties zijn rechtmatig als die verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.[1]

3.10 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[2]

3.11 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging

3.12 De consument heeft zijn bezwaar tegen het handhaven van de registraties aangegeven en de voor hem specifieke situatie verband houdende feiten en omstandigheden naar voren gebracht, zoals weergegeven onder het randnummer 2.12.

3.13 De bank heeft gesteld dat het belang van instandhouding van de registraties is gelegen in de bescherming van de consument tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's voor de bank en andere kredietaanbieders. De bank voert (onder meer) aan dat er sprake was van een zeer langdurige en problematische schuldensituatie. Ook heeft de consument van 2009 tot en met juni 2022 niets van zich laten horen en ook niets betaald. Dit alles getuigt niet van een goed betaalgedrag. De bank heeft een bedrag van ruim € 40.000,- afgeboekt. Het verwijderen van de registraties zou volgens de bank geen getrouw beeld van de werkelijkheid geven. Daarnaast heeft de bank aangevoerd dat de wens van de consument om een woning te kopen geen zwaarwegend belang is. Ook heeft de consument de door hem aangevoerde belangen (aankoop woning en inkoop in een onderneming) niet onderbouwd. Daarbij komt dat er ook nog een andere negatieve BKR-registratie van een andere geldverstrekker in het CKI staat.

[1] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, rechtsoverweging 3.1.10.
[2] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.

3.14 Naar het oordeel van de commissie heeft de bank voldoende aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de registraties op dit moment in stand te houden en dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Daarbij wordt het volgende overwogen.

3.15 De registraties zijn ontstaan doordat de consument niet meer in staat was om aan zijn verplichtingen uit hoofde van de kredieten te voldoen. Dit werd naar eigen zeggen veroorzaakt doordat de consument een grote belastingcontrole heeft gehad, waarbij er beslag is gelegd op zijn privé- en zakelijke rekeningen. Hierdoor kon hij niet meer voldoen aan zijn betalingsverplichtingen. Hoe zeer de commissie ook begrip heeft voor de problemen waarin de consument mede door buiten zijn schuld gelegen omstandigheden terecht is gekomen, is het ontstaan van de schulden en het oplossen daarvan uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de consument.

3.16 Uit het dossier blijkt verder dat sprake was van een langdurige en problematische schuldensituatie. Daarbij is van belang dat deze situatie kennelijk dermate ernstig was, dat de consument failliet is verklaard. Ook heeft de consument van 2009 tot en met juni 2022 niets van zich laten horen en ook niets betaald. Dit getuigt niet van goed betaalgedrag. De commissie tekent daarbij aan dat de (negatieve) registraties door de bank niet de enige negatieve registraties in het CKI zijn.

3.17 Het is de commissie weliswaar niet gebleken dat de consument thans betalingsachterstanden heeft of in een problematische schuldensituatie verkeert en om die reden beschermd zou moeten worden tegen overkreditering. Daarentegen is voor de commissie onvoldoende komen vast te staan dat de huidige financiële situatie van de consument zodanig stabiel en structureel van aard is dat dit op dit moment verwijdering van de BKR-registraties rechtvaardigt. Daar komt bij dat de consument nu in een financieel stabielere situatie zit mede door de substantiële afboeking van ruim € 40.000,- die de bank heeft gedaan. Verder acht de commissie van belang dat pas een korte periode (ongeveer 1 jaar en 8 maanden) van de bewaartermijn van vijf jaar is verstreken. Die periode is naar het oordeel van de commissie te kort om te kunnen vaststellen of sprake is van een structureel stabiele financiële situatie. In de komende periode moet blijken of de consument financieel voldoende stabiel blijft.

3.18 De commissie realiseert zich dat de consument o.a. graag een woning wil kopen en dat hij het verleden achter zich wil laten, maar gezien de recente werkelijke einddatum, de duur en omvang van schuldenproblematiek alsmede de substantiële afboeking door de bank, ziet de commissie geen aanleiding het belang van de consument op dit moment te laten prevaleren boven het belang van potentiële kredietverstrekkers om kennis te kunnen nemen van de betaalhistorie van de consument. Daarnaast acht de commissie het van belang dat de consument nog langer wordt beschermd tegen overkreditering. De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de registratie op dit moment dan ook af.

3.19 De commissie merkt daarbij wel op dat de bank mogelijk en andere afweging maakt als een langere periode van de bewaartermijn is verstreken en de consument dan (nog) in een financieel stabiele situatie verkeert en er geen nieuwe schulden zijn ontstaan. De consument dient zich dan tot de bank te wenden en opnieuw een verzoek in te dienen tot verwijdering van de registraties

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank de bijzonderheidscode 2 in het CKI bij de Privélimiet op naam van de consument laat verwijderen, binnen twee weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd. Al het overige wordt afgewezen.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemeen Reglement CKI (Reglement CKI)

Artikel 13 Reglement CKI
1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:
code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;
code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;
code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;
code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;
code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.
2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.
3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.
4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4 Definities
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
(...)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")
1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
(...)
c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
(...)

21 Recht van bezwaar
1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.
(...)